

Տարեկան գինը 10 լուր կէս տարվանը 6 լուր:

(О)старաքաղքացիք գիմում են ուղղ
Տիֆլոս. Редакция „Мшакъ“

ՅՈՒՆԱԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՄԻ ՔՆԱՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ ՄՈԼՈՐԵՑՆԵԼՈՒ

Ում յայտնի չե որ յիսուններորդ թւականներում Ծախւքիայի և Պարսկաստանի սահմաններում,
Զիւլամերիկ ասված երկրի մէջ
ընակվող բազմաթիւ և քաջ լեռ-
նաբնակ նեստօրեանները խնդիրք
ներկայացրին ամենայն հայոց կա-
թողիկոսին որ լուսաւորչական ե-
կեղեցին ընդունի նրանց իր գիր-
կը։ Երկար գրադրութիւններից
յետոյ ի՞նչ հետևանք ունեցաւ
այդ իրողութիւնը, ոչինչ։

Դա չինականութիւն չէ....Եյլ
երևոյթը բացատրվում է ոչ թէ
միայն անհոգութեամբ մեր հոգե-
ւորականութեան և ազգի կողմից,
բայց և այն մեր ազգային մոլե-
ռանդ յատկութեամբ, որ մենք
սղբապղծութիւն ենք համարում

Ընդունել մեր մէջ որ և է օտար
տարրեր, փոխանակ աշող գէպ
քերից օգուտ քաղելու ազգային
տարրերը զօրացնելու։ Դա չինա-
կանութիւն չէ...»

Այդ մեզ յիշեցնում է այն թէս
փոքրիկ, բայց նշանաւոր երևոյթը
որ պատահեց վախտուններորդ
թւականներում Մօսկվայի հայ
ուսանողութեան մէջ: Մի լեհացի
ուսանող, որ Լազարեան ձեմա-
րանի աշակերտ եղած լինելով, հա-
յերէն գիտէր, ցանկութիւն էլ
յայտնել հայ սիրողների ներկա-
յացմանը մասնակցել: Եւ ահա
Մօսկվայի խելօք հայ ուսանողու-
թիւնը երկու շաբաթ շարունակ
վիճաբանում էր այն հարցի վա-
թէ կարելի է արդեօք ընդունել
մի օտարազգուն հայ սիրողների
ըեմի վրա և արդեօք հայոց բեմի
համար դա սրբազնութիւն չէ
լինի.... Դա միթէ չինականու-
թիւն չէ:

Քանի մի տարի սրանից առաջ Պարսկաստանի ասօրիները կամեցան ընդունել լուսաւորչականութիւնը, — Պարսկաստանի հայոց հոգևորականութիւնը ամեն մի չոցներ գործ դրեց որ ասօրիները դէպի լուսաւորչական գաւանու

թիւն անցնելը չաջողվի....Դա չենականութիւն չէ....

Հատ ժամանակ չէ Վանի բո-
ղոքական միսիօնարները, սկսեցին
համոզել Վանի հայոց ազգային
ժողովին ներկայացուցիչներին որ
ըսդունեն իրանց ժողովը և բողո-
քական հայերին, որպէս ազգի մի-
մասի ներկայացուցիչներին։ Նե-
տեանքը ի՞նչ եղաւ, — նկատողու-
թեան անդամ չառնվեցաւ։ Դա չի-
նականութիւն չէ։ . . .

Օէ յթունի վերջին ապստամ-
բութեան անաջողութեան գլխաւոր
պատճառներից մին հայ-լուսաւոր
չականների և հայ-կաթօլիկներ
միմեանց մէջ անհամաձայնութիւնը
և միմեանց դէմ դաւաճանու-
թիւնն էր: Երբ Տ. Դրան կօ-
միաէրները նորերումն հասա-
Դիարբէքիր, ամենամեծ անբա-
ւականութիւններ և երկպառա-
կութիւններ ծագեցան այդ նա-
հանգի հայ-լուսաւորչական և հայ-
կաթօլիկ սղգաբնակութեան մէջ
գլխաւորապէս այն պատճառով ո-
կօմիաէրների թւում մի կաթօլի-
հայ կար, որին թշնամաբար էի-
վերաբերվում հայ լուսաւորչական
ները: Դա չինականութիւն չէ:
Հատ ժամանակ չէ Դիարբէ

բատունը բաց է առաւտան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօնօրերից) ։

Յայտաբարութիւն Ըստունվում է ամեն լեզու

Յայտաբարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

Քիրի բոլոր քրիստոնեաները՝ լու-
սաւորչական, բողոքական և կա-
թոլիկ հայերը, յունադաւան և
կաթոլիկ յոյները, բողոքական և
նեստօրեան ասօրիները բազմաթիւ
ստորագրութիւններով գիմեցին Ա.
Պօլսի հայոց պատրիարքին, ինսդ-
րելով նրան պաշտպանել նրանց
իրաւունքները Բ. Դրան առջե:
Աւրեմն այդ բոլոր քրիստոնեաները
ճանաչում էին հայոց պատրիար-
քին իրանց քաղաքական գլուխ:
Բայց ինչ արաւ պատրիարքարա-
նը, — նա այդ հանդամանքից օգուտ
չը քաղեց և ոչինչ չարաւ:
Վերջին ժամանակ, երբ հակա-
հասունեան հայկաթոլիկների ներ-
կայացուցիցը դաւաճանեց իր հօ-
տին և կրկին անցաւ Հոօմի պա-
պի անմիջական իշխանութեան
տակ, հակահասունեանները ուզե-
ցին, թէև կաթոլիկ մնալով, յանձ-
նել իրանց քաղաքական գործերի
վարելը Կ. Պօլսի հայոց պատ-
րիարքարանին և հայոց ազգային
ժողովին: Բայց լուսաւորչական
հայերը հասկանալով որ հայոց
ազգի կաթոլիկ մասը աւելի լու-
սաւորփած, մոտաւորապէս աւելի
զարգացած, աւելի առաջադէմ
մաս է, մերժեցին նրանց այդ խըն-

իւրաքանչիւր բառ, ոճ կամ ձև հարկաւոր եղած
տեղում և պէտք եղած չափով գործածէ։ Խակ
զեր. հեղինակը, ընդհակառակն, իր բնափրկներն
առել է Աւետարանից, այսինքն ոչ միայն ուրիշ
գրուածքից, այլ և թարգմանութիւնից, այս

ևս բառացի թարգմանութիւնից:
Այս է ահա դասապվի ամենամեծ թերութիւնը՝
Զը կամենալով ծանրաբեռնել այս յօդուածը բը-
նագիրների մանրտամամն քննութեամբ, խիստ հա-
րևանցի կերպով կանցնենք սրանց վրայից: Ա. բը-
նագրում (եր. 11) ծառ ամենահասարակ բառն
եօթն անդամ կրկնվել է աննպատճակ և իզուր-
առնել բայը երկրորդական նշանակութեամբ է
գործածվել. ճան աչել, առնել, դնել ան-
կանոն բայերը վաղ են գործածվել: Նախադասու-
թիւնները կցկտուր են, և նրանց մէջի տրամաբա-
նական կասան անորոշ է: Բ. բնագրում (եր. 13,14)
—ապա թէ ազն անհամի (փոխանակ, անհա-
միցի) բւ յաղիցի (մալ). ոչ իմիք ազդից է (ազ-
դէ)...եւոյս տայ (զի լոյս տայցէ): Ոչ իմիքը
բայց եթէ ընկենուլ և թաքչիլ վաղ գոր-
ծածված բառեր ու ոճեր են: Դ. բնագրում. որ
յերկինս (պակասում է, ես).... զի քո է արքա-
յութիւն և զօրութիւն և փառք (քո են):
Գ. առ անկանոն բայը վաղ է գործածված: Ե. բնա-
գրում. ահաւադիկ ի քում ականդ (մինչդեռ
երդիծուցանել քիչ գործածված և դժուար
բառն աւելորդ է: Զ. բնագրում. քսան և մի
բայ այլ և այլ դէմքերով, ժամանակներով, թւուր
գործածված և ոչ մի անուն բայի—լեզով՝
պարզութեան և ճաշակի գաղափար ի հարկէ չեն
կարող տալ, մանաւանդ այսպիսի ոճեր. բացա-
եւ ասէ. (փոխանակ, բացան աչք կուրին
եւ ասէ կոյրն): ահաւանեմ զմարդիկ:

Դիրքը, վախենալով որ մտնելով
ազգային ժողովը կաթոլիկները կը
նսեմացնեն իրանց ներկայութեամբ
հայ-լուսաւորչական մասի աւելի
տգէտ, աւելի յետաղէմ անդամ
ների հեղինակութիւնը և ազ-
գային գործերի ղեկը կընկնի մը-
տաւորապէս աւելի զարգացածնե-
րի ձեռքը.... Այդ չինականու-
թիւն չէ....

Այդ բոլոր անմիսիթար երեւ-
ոյթների հետևանքը ի՞նչ կը լի-
նի: Հայր չուզենալով դուրս գալ
իր նեղ չինական, աւանդական
շրջանից, չուզենալով և չը կարո-
ղանալով ազդել կուլտուրական
ձանապարհով իրան շրջապատող
կիսավայրենի ցեղերի վրա, ու-
րիշ կողմից իրանից վիժելով ազգի
մի ամբողջ երրորդականը, իր այ-
լադաւան ցեղակիցներին,—միշտ
թռու մնալով կանչետանայ:

Խայտ գեսակ ազգ

պահանջում է իր ինքնավարութիւնը թիւքի բարեխայտում....

Այժմ ինչպէս տեղեկացրեց
մեզ հեռագիրը, Անգլիական կա-
ռավարութիւնը հրամայեց իր ա-
գէնտներին ժողովրդագրութիւն
անել Փոքր-Ասիայում և Հայաս-
տանում: Եւ հայերը իրանց չինա-
կան բնաւորութեանը համեմատ
միշտ երկպառակութիւն և թրշ-
նամութիւն անելով իրանց այլա-
դաւան եղայրների հետ, ի հարկէ
կաշխատեն ապացուցանել Անգ-
լիայի ագէնտներին որ կաթօվեկ

և բողոքական հայերը՝ հայեր
չեն: Այսպիսով կամաւոր կերպով
փոքրացնելով իրանց ազգութեան
թիւը, ի հարկէ յոյս չեն կարող

Անենալ որ Անգլիան պաշտպան
ը հանդիսանայ այդքան փոքրա-
թիւ ազգութեան քաղաքական ի-
աւունքների....

Անձնասպանութիւնը նոյնպէս
ու յատկութիւն է չինական
քաղաքակրթութեան։ Յայտնի է
որ անձնասպանութիւնը հա-
նարկում է չինացիների մեջ կր-
օնական զգացմունքի և բարոյա-
կանութեան ամենաբարձր արտա-
յայտութիւն։

Վեր առնենք հայոց ազգի գո-
յութեան վերջին երկու հարիւր
ուարին և մենք կը համոզինք որ
հայութիւնը այդ ամբողջ ժամա-
սակամիջոցում իր բոլոր հասարա-
կական գործիչներով գիտակցաբար
ազգային և բաղաքական անձնա-
սպանութիւն էր գործում։ Դա
էլ չինականութիւն է։

Լաւ է ես ինձ սպանեմ, արում էր հայութիւնը, քան թէ գուրս գամ իմ նեղ ազգային, չինական, աւանդական, հնացած, հնուած իւրած ոռութիւններ:

Վերջացնում ենք դիմելով
Թիւրքիայի հայերին։ Եթէ դուք
կը շարունակէք այդ չինական ըն-
թացքը, ձեր ազգային մարմինը
կը բայքայփի, դուք ձեր ձեռքերով
ձեզ կը մեռցնէք։ Եթէ կը շա-
րունակէք այդ տեսակ անձնա-
սպանութիւն գործել իրաւունք
չէք ունենայ Եւրօպայից ինքնա-
վարութիւն պահանջել Թիւրքիա-
յում։

Եւ զիտէք ինչ կարող է պատահել. մինչեւ որ դուք կը բողոքէք Եւրօպային թէ ձեր դրութիւնը թիւքիայում անտանելի

— ձեզանից հալածված, ազգու-
թեան միջից ձեր մոլեուանդու-
թեամբ վիժված բողոքական և
աթօլիկ եղբայրները, կատաղած
եր դէմ կարող են իրանց կողմից
այտնել Եւրօպային թէ ընդհա-
առակն շատ գոհ են թիւրքաց
առավարութենից:

Այն ժամանակ դուք ձեր չի-
ականութեան համար պատիժ-
ըր ստանաք, կը պատժիք այն
անի համար որ ձեր այլադաւան
զբայրներին հայոց ազգութեան
մնդամ չեիք համարում, կը պատ-
ժիք ձեր դարեւոր չինական ըն-
թացքի համար:

4. U.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԳԱՆԶԱԿԻՑ

7. *ubwunkifnkulu*

Պատերազմը վերջացաւ, մենք էլ կարծեցինք թէ
ամեն նեղութիւններ էլ նրա հետ վերջացան, բայց
սխալքեցինք. մեզ համար նոր և աւելի սաստիկ
պատերազմ է բացվում, ասում եմ պատերազմ, ոչ
թէ երկիրներ յաղթելու, ոչ թէ երկիրներ տիրե-
լու, այլ պատերազմ ապրուստի, պատերազմ հայի
և պատերազմ կեանքի.....

Այս տարիվայ մողեխը, դաշտի մկները լվացին
խեղճ մշակ երկրագործ գիւղացիների ձևոքից օ-
րական ազրուստը—հացը։ Երկար տարիների
երաշտութիւնը մէկ կողմից, անցեալ տարիների
պատերազմը միւս կողմից միջոց չի տուին հա-
ցի պաշտիք պատրաստութեան համար հոգ տա-
նել—այսպիսի մի անակնկալ մե օրվայ ապրուստը
հայթայթելու... Այս օրվայ օրը գիւղացին—մը-
շակ երկրագործը—երկու մեծ հոգսի մէջ է խմոր-
ված, առաջինը, որ հաց չունի ապրելու... երկրագործը
որ ցորեն չունի ցանելու... այս վերջն դէպքը ա-
ւելի է տանջում և մաշում նրանց միրտը և հո-
գին, որովհետեւ դա պարզ նշան է, որ միւս տարին
էլ պիտի զգայ նոյն կարօտութիւնը, թէև մի քա-
նի աստիճան պակաս։ Գիւղացի երկրագործը ինչ-
պէս չը զգայ այդ նեղութիւնները, երբ սերմի ցո-
րենի թագարը—40 պուզը, համնում է 80—100 ր...

զոյտք թէ նա մի կերպիւ զայ սաշարը զամպիր զոյտք ուտելով, բայց որտեղից նա դանի միջոց այսի թանգագին-ժամանակ ցորեն առնելու սերմի ամար....Այս բաւական չէ, չըէ գիտէ ի գիւղ, տեսնես տանուտէրը իր չօփուշն գիւղի մէջը շած, թագաւորական հարկ է (մախտան) ողովում. անցկաց արգունական գանձարանի ունով, կը տեսնես գիւղացի տանուտէրը մի քանի խանների հետ գանձարանի զոնով ներս ու դուրս և անում հարկ (մախտան) վճարում...այսպիսի սորա նման շատ երեսյթներ աւելի ճիշտ են լատկերացնում գիւղացու ներկայ դրութիւնը մեր ուաշ. չեմ ասում և մեր ոլորմելի քաղաքացոցը, որովհետեւ որսանք մեր նպատակից գուշա արհետով պարապող—երկրագործի մաճին նայող և նրանց շխատանաց արդինքով ապրող մարդկի են— բանց մէջ զարգացած է այգեգործութիւնը միայն ոսու ուստեած հազ չէ կարող տայ...

Այս տարվայ տիսուր ելքը, իր գառը հետեամբ-
երով, իր վրա դաձնուց և բարեխնամ տէրու-
թեան ուշաղութիւնը:

Որքան մենք կարողացանք ճիշդ տեղիկութիւն-
սեր ժողովել, նահանգպապետը յայտնել է հրամա-
տագրով բոլոր գիւղական տանուտէրներին որ
յայտնեն իրենց մէջի չքաւոր ընտանեաց թիւր-
որ բարեկամնամ տէրութիւնը կամենում է պար-
զել իր զթառատ ձեռքը դէպի իր հաղատակնե-
ը—հացով ողորմութիւն ամսելու, այսինքն ժա-
մանակաւոր փոխ տալ է կամենում: Ասած է՝ «չիք-
շարիք ուր չիցեն բարիք», բայց հարկաւոր է և ա-
մել «չիք բարիք ուր և չիցեն չարիք»: Երբ տէրու-
թիւնը իր գութը մարդասիրապէս շարժել ցանկա-
ցաւ, և երբ այս լուրը որոտման ձայնի արագու-
թեամբ տարածվում է գիւղացոյ մէջ, յանկառ-
տեմում ես, ունեորներն էլ աղքատ են ձևանու-
և օրական հացին կարօտում: Եւ այսպիսի չքաւո-
ձեանալով ցուցակի պատուաւոր տեղը բռնում
Սրա ապացոյցը ես այստեղ կը բերեմ մի փաստ-
որը հաղորդեց ինձ իմ մտերիմ բարեկամ: Բա-
րեկամս շատ սրտաշարժ երեսյներ պատմելու-
յետոյ տուեց ինձ մի ցուցակ հետեւալ վերնադ-
յում ցուցակ Աբրահ գիւղացի այն անձանց, ո-
ւնանկ են և կարօտ հացիւ: Այս ցուցակ
մէջ ի միջի այլոց կար յիշած. «տէր Սիմօ-
քահանայ Աղիբէկեանց 10 բողազ» (հոգի)
ցուցակը գրված էր աէր Սիմօն քահանայ Ա-
ղիբէկեանցի սեփական ձեռքով: Կարդալով արօ-
հօր անունը, մենք միանգամայն զարմացանք թ-
որքան քարացնում է մարդու զգացմունքը նրա թո-
մահը: Սիմօն հարկաւոր է փոքր ինչ ծանօթացն-
պատուելի ընթերցասէր անձանց աէր Սիմօն քահա-
նայ Աղիբէկեանցի և նրա ակնարկած 10 հո-
գիսաւորների հետ: Մէկը աէր Սիմօն քահանա-
Աղիբէկեանցը, որ հովում է գետաշէնի և Աբրա-
գիւղերի ժողովուրդը, միւաը նրա եղայր տ-
եղիչն է, որ քահանայ է Գանձակ քաղաքում
մի և նոյն ժամանակ կրօնուսոյց է տեղիս պր-
գիմնազիայում, երբորդը՝ աէր Սիմօնի որդի Ա-

Արք երկու և լին ի տաճարն (գն ա ց ի ն).
ոչ եմ իրբե զ ա յ լ ս ի մարդկանէ, զյ ա փ շ տ
կ ո զ ս և զ ա ն ի ր ա ւ և զ զ ո ւ ն ս,, (անորոշ գրուա
լ չ ջ (գն ա ց) սս արդարացեալ... (պակասում
առ ա ւ ե լ, քան զնա: (100) Յ ա յ ն ժ ա մ (Եր
ն մ ա ն ն ե ս ց ի արքայութիւն...և ի մէջ գ ի շ ե
(անորոշ, կէս գ ի շ ե ր թ ն թէ գ ի շ ե ր գ ւ
մ է ջ). Երթայք ի վաճառականս (առ վաճառ
կանս). Յետոյ գ ա ն և ա յ լ կուսանքն (եկին մի
լու ա ն հ ա ն ա ն ա ն).

Այս սխալներից մի մասը բուն լեզուի դէմ պահպանք է, որ ոչ մի շարադրութեան մէջ կարելի գործածել, մանաւանդ այսպիսի դասագիրք մէջ, որ նշանակված է գրաբառ լեզուն ուսան սկսողներին համար. մի մասն էլ—ինչպէս մի քամի խորոր, երկրորդական նշանակութեան գործածված, և անգործածական բառեր, մոռներ, անկանոն, և միմեանց տեղ գործածված մանակներով բայեր—թէպէտ սիսալ չէ և թեր օրինաւոր, սակայն սկզբնական դասագրքից նույն պէտ մնարժելի, ինչպէտ բուն սխալները: —Սպանակէս տեսան ընթերցողք, բնագիրների մի քերականական վերլուծութեան մէջ պատահ թերութիւններն են, բայց որչափ բառեր կան և ելորդ (աննպատակ) գործածված և կրկնվ և ընդհակառակն, որչափ կարեոր գիտնալու ուեր կան, որ զանց արուած են այստեղ: Բնագիրները դեռ որչափ ուրիշ անյարմարութիւննեն. վարդապետական անմարսելի ոճայլաբանութեանց, շաղկապների վատ կիրառ թեան պատճառով:

